

syn til Alderen, saaledes, at, istedetfor at der ikke behøvedes en saadan Alder enten hos de oprindelige Vælgere eller hos Valgmændene til Landsstinget, men at den derimod skulde foreses hos dem, der vælges, saa skulde her de, der vælges, være 40 Aar gamle, og de, der vælges, behøvede kun at være 25 Aar, ligesom ogsaa tilfældige Omstændigheder, nemlig at der ikke findes et saa stort Antal Personer, der forene de Betingelser, der udkræves til at blive valgt til Landsstinget, som man efter en vis antagen Regel behøver i Amtsrådet, vil gjøre, at de 25aarige her komme med. Det forekommer mig virkelig slet ikke, at der er nogen Enhed, noget System heri. Jeg har allerede forhen bemærket, at der i det Hele slet ingen Analogi er mellem Betingelserne for Valgbarheden til Landsstinget og for Valgretten til Amtsrådet; thi ved Valgbarheden til Landsstinget skal der jo tages Hensyn til alle de Afgifter, man svarer, være sig til Communen eller til Staten, og være sig til een Commune eller til mange forskjellige. Men nu kan det jo meget godt være, at de, der i Landsstingskredsen have betydelige Afgifter at svare, deels til Staten og deels til Communen, som ligger udenfor Amtet, men dog høre til Landsstingskredsen, paa Grund deraf erholde en Stilling med Hensyn til Amtsrådet, som de ellers ikke vilde have. Det er strengt fastholdt med Hensyn til Sogneforstanderskaberne, at der kun skulde tages Hensyn til de Afgifter, man svarede til den Commune, man skulde repræsentere, til Sognecommunen; men dette har man nu aldeles ikke fastholdt med Hensyn til Amtsrådene. Det forekommer mig forøvrigt, at, dersom man ikke ellers vil gjøre Noget for at give den større Grundelendom nogen Betydning i Amtsrådet, maatte man meget hellere lade det blive ved at vælge dem alle paa den Maade, hvorpaa den ene Klasse bliver valgt efter Anordningen af 1841, saaledes som de og Alle blive valgte paa Bornholm, nemlig ved Delegerede fra Sogneforstanderskaberne. Hvad den høitagtede Indenrigsminister har anført om den Tillid, man maatte have til disse af Sogneforstanderskaberne udvalgte Mænd, som paa deres Begne skulde vælge til Amtsrådet, at det var af de for-

ständigste og paalideligste Mænd i vedkommende Distrikt, forekommer mig at være meget vel grundet (S. 1), og jeg troer, at man idetmindste under den Indretning ved Sogneforstanderskaberne, som hidtil har fundet Sted, hvor Sogneforstanderskaberne blot bestode af Gaardmænd eller Folk, der kunde sættes ved Siden af Gaardmænd, og Valgene udgif fra denne Klasse — der kunde man være temmelig vis paa en virkelig forstandig, konservativ Retning, om man vil bruge dette sidste Udtryk, som jeg forresten ugerne bruger i disse Forhandlinger, og at man altsaa, naar alle Valgene sete paa denne Maade, havde større Garantie, end naar det større Antal vælges paa en anden Maade, hvorved der meget lettelig opstaaer en Rivalitet, som gjør, at de mere betydende Mænd ikke blive valgte af den større Valgklasse, idet man troer, at de udelukkende tilhøre den mindre. Hvad det angaaer, at man har Amtmanden og Provsten som Medlemmer af Amtsrådet, da troer jeg dog, at man ved Amtsrådets Sammensætning mere maa tage Hensyn til de Medlemmer, som egentlig repræsentere Communerne, end til de Embedsmænd, der komme derind. Jeg maa iøvrigt i Forbigaaende bemærke, hvad der forresten vel ikke kan komme videre under Spørgsmaal her, at det forekommer mig, at, hvad Provsten angaaer, havde det været allerejettest, at han gif ud. Jeg veed i Grunden ikke, hvorfor nogen Provst skulde komme ind i Amtsrådet. Det var i sin Tid min Mening, at han ikke der behøvedes (Hør!); thi Skolevæsenet har jo sin Administration, hvortil Provsten hører, og hvad de almindelige Hensyn til Skolevæsenets Løve angaaer, som under de til Amtsrådene henlagte Forretninger sundom kunne komme i Betragtning, saa troer jeg, at man hos Amtsråderne i Almindelighed maa kunne forudsætte den nødvendige Interesse derfor. Hvad Fattigvæsenet angaaer, har man endnu mindre Grund til at ønske Provsten i Amtsrådet, fordi han dog ikke har en meget overveiende Deel i Fattigvæsenets Bestyrelse, og der desuden er saa mange andre Medlemmer, som kjende Fattigvæsenet i dets Detail, ligesom den fornemste Dverbestyrer af Fattigvæsenet, den første i dettes